

[Robert Pedersen.]

indvending, man måske kunne rette, var den, om vi allerede ved vedtagelsen af dette lovforslag skulle tage hensyn til de ønsker, der er kommet fra Dansk Rederiforening, fra alle søfartens folk og også at tilgodese dem, der er ude på havene, med de udsendelser, som kommer, altså om det skulle slås fast i målsætningsformuleringen; det synes jeg, vi kan se på i udvalget.

For det tredje fastlægger man de forskellige organers kompetence, budgettet, arbejdsformen, stillingsoprettelser og stillingsnedlæggelser og følger her både de gode råd, der er kommet fra professorudvalget og senere fra Hvidt-udvalget, og endvidere stadfæster man forretningsudvalget plus programudvalget.

Endelig for det fjerde også helhjertet støtte til tanken om at lave et radionævn, at man får en slags radioens ombudsmand, som ikke skal tage sig af, om der er en venstreorienteret tone i hele udsendelsesrækken, men til hvem man kan rette kritik af den enkelte udsendelse, om den er rigtig eller forkert, om den retter kritik over for enkeltpersoner, og at man senere hen også bekræfter radioens erstatningsansvar, og at radioen er forpligtet til berigtigelse af eventuelle fejlplysninger, der måtte komme.

Endelig er der det, som vel er dette lovforslags egentlige profil, spørgsmålet om at tage kommunalbestyrelser, om at tage amtsråd, med ind i arbejdet. Jeg tror, vi alle er enige om, at vi gerne vil decentralisere afgørelserne. Jeg tror også, der er en vilje og en lyst til at komme de ønsker i møde, der går ud på at få hele landet inddraget i radio og tv. Derfor har jeg al mulig sympati for ministerens intentioner, men jeg er fuld af tvivl med hensyn til, om det er rigtigt at løse det på amtsbasis eller på kommunal basis.

Jeg kunne her henvise til de personlige erfaringer, man har med kommune og amt, hvor man har en fornemmelse af, at det personale, der er valgt til disse organer, måske ikke ligefrem er de rigeste kilder, man kunne øse af, når det drejer sig om tilskud til radioens og tv's virke.

Man kunne henvise til den svenske betænkning, der lige er kommet fra det svenske kulturråd, hvor man ikke vil acceptere, at lenene, som svarer til vore amter, skal

være det grundlag, på hvilket man skal decentralisere, men tværtimod foreslår, at man laver 7 radiodistrikter og vælger de mennesker, der skal være repræsenteret i disse distrikter, ud fra andre organer end dem, der er foreslået af ministeren.

Endelig forstår jeg til fulde, at presen, som vi værdsætter, og hvis vilkår er blevet vanskeligere, efter at tv har fået den udbredelse, det har, i høj grad frygter, at dens arbejdsmuligheder vil blive begrænsede, hvis vi vedtager lovforslaget i den formulering, det har. Derfor ville jeg meget gerne have, at ministeren her gav udtryk for en vilje til virkelig seriøst at gå i forhandling med dansk presse, således at ethvert gran af mistænksomhed, som denne måtte have over for loven og dens intentioner, kunne blive fejtet af bordet. Endvidere vil jeg gerne i tilknytning til lovforslaget sige to ting. Man har i FN haft den første debat om anvendelsen af tv-satellitter. Det er en debat, som vil blive fortsat, og som jo i høj grad afslørede meget stærkt divergerende meninger. USA accepterede ud fra sin liberale grundholdning anvendelse af tv-satellitter uden videre, mens USSR satte 6-7 begrænsninger: udsendelserne måtte ikke være krigeriske og militaristiske, de måtte ikke være amoralske og ophidsende, de måtte ikke indblande sig i andre landes forhold, der måtte ikke være propaganda for vold, pornografi og narkotika, der måtte ikke være underminering af lokale kulturer, og der måtte ikke være udbredelse af falske informationer; det vil sige, at mulighederne fremover vel er begrænset til fodboldkampe, naturbeskrivelser og klassisk musik.

Men tilbage blev, at afrundingen af denne første debat slog fast, at USSR kun ville acceptere tv-satellitter permanent, hvis radio og tv kunne ske gennem organisationer, der står under de pågældende landes kontrol. Derfor ville jeg sådan set være meget glad for, om ministeren i dag ville give udtryk for sin opfattelse af, om vi ville være i stand til at acceptere dette ud fra den radioforfatning, vi har, om man fra dansk side er interesseret i en hurtig ratifikation, og om ministeren mener, der ligger et perspektiv her, som vi eventuelt skal tage højde for, når vi nu i udvalget behandler lovforslaget.

Til allersidst: vi har jo i Nordisk Råd haft mulighed for at drøfte radio og tv i Norden,